

[Arbejdsministeren]

Men jeg sender også gerne over – og det behøver jeg ikke at blive opfordret til, vil jeg gerne sige – hvad de økonomiske omkostninger er, hvis man sætter efterlønsalderen ned til 55 år, for jeg mener faktisk, at SF bagatelliserer de økonomiske konsekvenser. Man kan selvfølgelig foretage regnestykket på mange forskellige leder og kanter, men hvis man antager, at der er nogenlunde det samme søgemønster til at gå på efterløn hos de 55-årige, som der er hos dem, der er over 60 år, og hvis man indregner, at en del selvfølgelig vil komme fra de arbejdsløse rækker, så vil der være omkring 42.000, der går på efterløn. Det vil skabe en yderligere udgift på 4 mia. kr., og jeg ved ikke, hvor SF forestiller sig at man skal kunne finde de penge. Der er således en økonomisk omkostning ved at udvide målgruppen på den måde, som SF foreslår. Men jeg sender naturligvis meget gerne beregningerne og forudsætningerne over. Det kan man så forholde sig til i Arbejdsmarkedsudvalget, og jeg vil gerne udvide det, hvis der er yderligere spørgsmål.

Men jeg vil nu gerne sige, at jeg synes, det er alt for defensivt i en situation, hvor vi ser arbejdsløshedskurven gå op og op, tilsyneladende uden nogen ende, at vælge den holdning, SF har gjort, og sige, at så må vi klippe toppen af nogle af de erhvervsaktives arbejdsår, for det er i virkeligheden det, man gør. Man bliver åndet i nakken, man bliver prikket på skulderen, og nogle steder bliver man sparket bagi, og der sparkes først til dem, der kan gå over i en forsørgelsesordning.

Vi ser meget hellere, at man går offensivt ind og får brækket kurven med en beskæftigelsespolitik, en erhvervs politik, nogle bedre muligheder for at fordele arbejdet imellem os, uddannelsesorlov, rotationsaftaler, omsorgsorlov osv. osv. – noget af det, som vi har været inde på her tidligere i dag. Jeg synes, forslaget er for defensivt, og det, jeg har mest imod det, er faktisk, at det virker så forfærdelig defensivt at sige: Vi opgiver, vi kan ikke finde de arbejdspladser, og så må vi sige til dem, der er blevet 55 år, at de kan gå på efterløn. 12 år før pensionsalderen sætter ind, sætter vi folk ud på en passiv ydelse og beder dem om at passe sig selv. Det synes jeg ikke vi kan være bekendt. Det er det, jeg har imod forslaget.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Nu må fru Lilli Gyldenkilde ikke blive så vred, fordi vi påpeger et hjørne af de problemer, der knytter sig til efterlønsordningen. Jeg ønsker ikke at genere efterlønsordningen som sådan – den er der mange Venstrefolk der er meget begejstret for – men jeg vil gerne fastslå endnu en gang, at det er indskudtabelt korrekt, hvad jeg ikke er den eneste der har konkrete eksempler på, at jo længere vi sætter efterlønsalderen ned, jo større er risikoen for, at det er det, der er medbestemmende med hensyn til, hvem der bliver fyret i en situation, hvor der skal fyres nogle på en arbejdsplads. Jeg synes, det er urimeligt, at det er det, der er afgørende for, om det er en 55-årig, der får fyresedlen, frem for alle mulige andre, fordi vi påvirker det herindefra. Det var det eneste, jeg sagde, og det vil jeg fastholde til enhver tid.

I øvrigt er jeg også overbevist om, at fru Lilli Gyldenkilde bagatelliserer det økonomiske. Ét er, hvor meget det koster her og nu, men jeg mener også, at det bliver meget svært at flytte det 5 år tilbage igen f.eks. om en årrække, hvor vi synes det ville være relevant. Hvis vi først sætter grænsen ned til 55 år, vil det blive utrolig vanskeligt at finde et politisk flertal, som vil sætte den op til 60 år igen – ja, for den sags skyld måske 65 år, det er ligegyldigt. Derfor er det vitterlig meget store penge, vi taler om.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Nej, jeg må sige til hr. Helge Sander, at Lilli Gyldenkilde bliver ikke vred, men hun bliver ophidset, når hun får stukket motiver i skoene, som hun ikke vil vide af. Men lad nu det ligge.

Det, der kaldte mig på talerstolen her i sidste ombæring, var, at arbejdsministeren var ved at hidse sig op, og det er jo dejligt, når man kan få nogle debatter, hvor man kan se, at vi går op i det, vi har med at gøre. Men jeg synes nu, man skal lade være med det. For det, vi foreslår, er altså, at efterlønsalderen skal nedsættes til 55 år, og man har lavet en overgangsordning – som godt nok udløber her i 1995 – hvorefter de 55-60-årige kan få 80 pct. af dagpengene. Vi foreslår, de skal have 90 pct.

Det får mig da til at stille to spørgsmål. For det første: Vil det sige, at der ikke skal være nogen ordning for dem på 55-60 år, når vi har nået udløbet af overgangsordningen, som er i 1995?